

תלמודו בידו

דף כו עמוד ב

א] האם מותר לישון כשאוחז את התפילין, או כשהן מונחות לצד ראשו ?

ב] האם מותר לישון כשתפילין מונחות עליו ?

ג] הישן בתפילין וראה קרי או ששימש מיטתו, מה יעשה ?

ד] כיצד נהגו רבן יוחנן בן זכאי ור' צדוק כשנתנו להם פחות מכביצה אוכל ?

א] אוחז: אסור לישון כשהתפילין אחוזות בידו, אפילו שינת עראי. שמא יפלו מידי. לצד ראשו: פרס סודר עליהן מותר אפילו שינת קבע, שלא ניתנה תורה למלאכי השרת.

ב] שינת קבע: אסורה, שמא יפיה בהן תוך שנתו. שינת עראי: מותרת, והיינו כדי הליוך מאה אמה. ולא חששו שישקע בשינת קבע: לרב יוסף, כגון שהעמיד שומר אם ירדם ולרב מרשיא אין שומר מועיל. לר' יוחנן, כגון שהניח ראשו בין ברכיו. לרבא, שינת עראי מותרת, שאין חשש הפחה. ואין חוששים שמא ירדם. - לר' נתן, בלילה אסור לישון עם תפילין אפילו שינת עראי, שמא ישן שינת קבע. לר' יוסי, בחור הישן עם אשתו יחלוץ את תפיליו, אפילו ביום. שמא ישמש עמה.

ג] קרי: אוחז ברצועה ומסלקן מראשו בעור שהקרי עליו. אבל לא יאחז בבית עצמו. שימש מיטתו: לא יגע אף ברצועה עד שיטול ידיו, שמא נגע במקום הטינופת.

ד] רבן יוחנן: החמיר לטעום את התבשיל בסוכה, ואין בזה משום התייהרות. ר' צדוק: אכל פחות מכביצה פת מחוץ לסוכה. וכן לא נטל ידיו לפני האכילה, אלא כרך ידיו במפה משום נקיות. ולא בירך אחריה ברכת המזון, כדעת ר' יהודה שחייב רק על שיעור כביצה. אבל בירך קודם שאכל, שהרי אסור ליהנות מהעולם הזה בלא ברכה.